

[Orla-Jensen.]

Løsning end den nuværende noget indviklede Tobaksbeskatning, men vi har ved at studere Forholdene nærmere maattet indrømme, at Regeringen vistnok tidligere har truffet den bedst mulige Maade. Værditold er nemlig ganske umulig overfor Tobak, thi der er intet, som det er vanskeligere at bedømme Værdien af end Tobak. En simpel Fakturatold vilde give de store Fabrikker et kolossalt Forspring fremfor de smaa, idet alle Ting, ikke mindst Tobak, købes langt billigere i store Partier end i smaa. Lægges Afgiften som nu først paa den færdige Vare, har Fabrikanten den Fordel først at skulle betale den, naar han kan sælge Produktet. Om Tobakken skal jeg i øvrigt sige, at vi ligesom Finansministeren fortrinsvis har haft vor Opmærksomhed henvendt paa Cigaretterne. De laves jo helt og holdent ved Maskiner, saaledes at kun 400 af de 10 000 Arbejdere, som er beskæftiget i Tobaksindustrien, er beskæftiget med Cigaretfabrikation. Der vil derfor ikke kunne indtræde nogen Arbejdsløshed af Betydning, fordi vi forhøjer Cigaretbeskatningen, og de Maskiner, man har, kan jo indstilles, saa at Cigaretternes Længde kan blive efter Behag, saaledes at det aldrig kan volde nogen Vanskelighed at overholde de foreslaaede Skatteklasserbestemmelser. Uden at skade Tobaksindustrien kan man meget vel forhøje Afgiften paa Tobaksvarer efter en helt anden Maalestok, end den højtærede Finansminister har foreslaaet. Vi har tænkt os 5½ Mill. Kr. paa Cigaretterne alene og 9½ Mill. Kr. paa Tobaksvarer i det hele; det vil gennemsnitlig forhøje Afgiften paa en Cigaret fra 0,7 til 1,15 Ø. og paa en Cigar fra 3,5 til 4,2 Ø. Da Finansministeren allerede har taget lidt af denne Cigaretbeskatning, halvanden Million, bliver der til os kun 8 Millioner igen.

Ved den her foreslaaede Beskatning af Nydelsesmidler kan der, selv om vi regner med nogen Nedgang i Forbruget, indvindes ca. 38 Mill. Kr. om Aaret, og hvorledes vi har tænkt disse Penge anvendt, fremgaar jo af det Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Holstein har forelagt, og som i Øjeblikket befinder sig i et Udvalg. Jeg tænker ikke, der kan være taget Stilling til det; man kan daarligt tage Stilling til Anven-

delse af rogle Penge, før man er enig om, hvor de skal komme fra.

Det vilde efter min Mening være det eneste rigtige, om den Straf paa Sparsommeligheden, som Formueskatten er, helt faldt bort. Man vilde saa ogsaa komme bort fra den Vanskelighed, vi i Øjeblikket har netop med den nye Formueskat, at skulle skelne mellem, hvad der er Erhvervsformue, og hvad der er anden Formue. Dette volder i Øjeblikket mange Mennesker store Vanskeligheder og vil sikkert ogsaa give Anledning til mange Retssager. Vi er imidlertid ingenlunde blinde for, at det Beløb, der kan indvindes ved Skat paa Nydelsesmidler, ogsaa med Fordel kunde anvendes paa anden Maade, f. Eks. til en hurtigere Afdragning af det Statslaan, som Landmandsbankens Afvikling vil foraarsage, eller, hvad jeg vilde anse for endnu bedre, til Støtte for den Folkeforsikring, som vi jo en Gang maa se at faa i Gang; og hvis der skulde være større Sympati for disse Anvendelser, vilde vi Forslagsstillere naturligvis være villige til at forhandle derom. Men vi mener rigtig nok stadig, at det vigtigste maa være at faa de direkte Skatter ned, saaledes at Priserne paa vore Nødvendighedsartikler ogsaa kan komme ned. Naar de direkte Skatter er saa store, som de i Øjeblikket er, overvælttes de paa Varene og omformes derved til indirekte Skatter stik imod deres Hensigt, Fabrikanter og handlende lægger deres direkte Skat paa Varepriserne, og værst af alt: Husejerne gør det samme, saa at Huslejerne stiger, eller, hvad der er det samme, Husværterne unddrager sig deres Forpligtelser til at holde Lejlighederne vedlige. Det er jo den Maade, de kan slippe udenom Huslejeloven paa. Hvis det er for Forretningslokaler, Restaurationslokaler og lignende, at den høje Husleje skal betales, virker det yderligere i Retning af Varefordyrelse. Naar saaledes de direkte Skatter virker som indirekte Skatter af den allerværste Art, idet de fordyrer Boligen og andre Livsformødenheder, er det paa Tide at prøve, om man ikke kan bringe disse direkte Skatter ned paa et rimeligt Niveau ved Hjælp af gode indirekte Skatter, der ikke fordyrer virkelige Livsformødenheder, men kun saadanne Nydelsesmidler, som vi alle har bedst af at bruge med Maade.